

En risikoanalyse består af følgende elementer:

- teknisk beskrivelse af anlægget (topografi, anlægsdokumentation, driftsforhold og procedurer, sikkerhedsforhold m.m.),
- identifikation af mulige risici,
- fejlanalyse (identifikation af fejl, hændelseskvenser, kombinationer af fejl m.m.),
- rekommandationer (ændringer i design/procedurer/sikkerhedssystemer/beredskab m.m.)

I risikoanalyse benyttes en række forskellige metoder og modeller af såvel kvalitativ som kvantitativ art. Ved de kvantitative metoder er resultaterne delvis givet som numeriske værdier. For sådanne værdier gælder, at resultaterne ofte er behæftet med stor usikkerhed grundet model- og parameterusikkerhed, usikre/manglende data m.v. Dette betyder ikke, at beregningerne er uden anvendelsesmuligheder, men at de numeriske værdier skal benyttes med omtanke, idet de angiver størrelsesordener, ikke eksakte værdier.

Risikoanalyse er i høj grad et prioriteringsværktøj. Det væsentlige er at identificere de betydende risici ved en given aktivitet (f.eks. beskrevet ved konsekvens og/eller sandsynlighed), kort sagt skelne stort fra småt. Med udgangspunkt i risikoanalysen kan en prioriteret indsats over for de identificerede risici iværksættes. Men beslutning om, hvilke af de foreslåede rekommandationer der gennemføres, kræver en helhedsvurdering (risiko, miljø, arbejdsmiljø, behov, beskæftigelse, økonomi m.m.).

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1.

Der henvises til Risikoudvalgets betænkning for sammenfatning s. 58-61.

Ad 2.

Kemisk Værk Køge-sagen viste, at selvom der blev gjort et betydeligt stykke arbejde med udbredelse af kendskabet til den af politiet i Køge udarbejdede beredskabsplan, udelod politiet visse afsnit i den beredskabsplan, der blev undergivet aktindsigt i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen. Således blev som det væsentligste sygdomssymptom oplysninger fjernet fra beredskabsplanen uden nogen konkret begrundelse og formentlig i strid med reglerne i offentlighedsloven. Netop en sådan udeladelse, der forekommer helt ubegrundet, er egnet til at svække tilliden til såvel risikovurderingen som til de afværgeforanstaltninger, der er planlagt iværksat fra myndighedernes side i tilfælde af uheld af større eller mindre omfang. Det må derfor være således, at udgangspunktet er, at beredskabsplaner offentliggøres ved politiets foranstaltning, således at det klart fremgår, hvad der er udeladt, og begrundelsen herfor. Dette kan eksempelvis være tilfældet med telefonnumre, der særligt er reserveret nødsituationer og hvor blokering af disse telefonnumre af uvedkommende kan svække effekten af beredskabets iværksættelse.